

**“ትንሣኤስ ለእለ አመንን፣ ብርሃነክ ፊት ዲቤነ
ትንሣኻ ንዝአመንና፣ ብርሃንካ ፈንወልና”**

በዓለ ትንሣኤ

፯ ሚያዝያ ፳፻፬፡15 ሚያዝያ 2012

ክቡራትን፣ ክቡራንን፣ አብ ርሑቕን ቀረባን፣ አብ ውሽጥን ወጸእን እትርከቡ ኩልኹም ውሉደ ትንሣኤ፤

ቅድሚያ ዙሉ፡ እንቋፅ ናብ ብርሃነ ትንሣኤኡ ብድኃነ ሰላም አብጽሓና እናበልኩ ልባዊ ትምኒተይ እገልጸልኩም። አብቲ ተሳቕቼ፡ ሞይቱ፡ ተንሣኤ ዘድኃነና ጎይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ካብ እንኣምን ጀሚርና ውሉደ ትንሣኤ ኢና። በዚ ምክንያት እዚ ከኣ ንሕና አመንቲ ብሥራት ትንሣኤ እምበር መርድእ ሞት ሒዝና እንጎፃዝ ሰባት ክንከውን ኣይግብአናን እዩ። ምሽት ዓርቢ ሰቕለት ብዙኃት ካብቶም አብ ኢየሱስ ዓብይ ተስፋ ገቢርም ዝነበሩ ሰዓብቱ ኣዝዮም ተዓንቂፎም እዮም። እዚ ከኣ ከም ኣተሓሳስባ ሰብ፡ ኢየሱስ ንኣኣቶም ኣዝዮ ኃያልን ገባሬ መንክራትን፡ መንም ክደፍር ዘይኸእል፡ ንሓዋርውን እቲ ቅቡእ ኣምላኽ፡ ክርስቶስ ንጉሥ ኣይሁድ፡ ዝኸውን ኮይኑ ይረኣዮም ስለዝነበረ እዩ። ተታሒዙ፡ ክጽፋዕን፡ ክግረፍን፡ ክስቀልን፡ ክመውትን፡ ምስ ረኣዩ ግን ኣዝዮም ሰንቢዶም። ገሊጻም እውን “ንኸልኦት የድገን ነበረ፡ ንሱ ክርስቶስ፡ ናይ ኣምላኽ ኅሩይ እንተ ኮይኑስ ርእሱ የድገን (ሉቃ 23:35) እናበሉ የላግጹሉ ነበሩ። ድሕሪ ሞቱ እውን ከምቶም ተስፋ ቆሪጸም ንምዕራብ ገጸም፡ ኤማሁስ ናብ ዝበሃል ዓዲ ዝተጓዕዙ ክልተ ደቀመዝሙር ገለ ብፍርሂ ገለ እምነት ብምጉዳል ዳርጋ ዙሎም ተበታቲኖም እዮም። ንሱ ግን “ንወዲ ሰብ ኣገሊፎም ኣብ ኢድ ሰብ ኪህቡም፡ ኪቐትልዎ እዮም፤ ምስ ተቐትለ ድማ ብሃልሰይቲ መዓልቲ ኪትንሥእ እዩ (ማር 9:31) እናበለ፡ ኣቐዲሙ፡ እዚ ፊተናዚ ከምዝመጽእ፡ ኣብ መወዳእትኡ ግን ንሱ ከምዝዕወት ሓቢሩዎም ነቢሩ እዩ። ብሓቂ ከኣ፡ ከምቲ ዝበለ፡ ካብ ሙታን ምስ ተንሥኢ (ማቴ 28:6) ኣብ መንገዲ ኤማሁስ ነቶም ክልተ ደቀመዝሙርቱ “ኣቶም ነቢያት ብዝተዛረቡዎ ኩሉ ንምእማን ልቦም ዝደንጎዮ ዓያሱ፡ ክርስቶስ ነዚ ሓሳሪ መከራ እዚ ኪቐበል እሞ ናብ ክብሩ ኪኣቱ ናይ ግዲዶ ኣይኮነን?” (ሉቃ 24:25-26) በሎም። ቅድሚያ ሞቱውን እቶም ቃሉ ዝሰምዑን በቲ ዝለኣኹ ዝእምኑን ሕይወት ዘለዓለም ከምዘላቶም፡ ብእምነቶም ካብ ሞት ናብ ሕይወት ከምዝሳገሩ ኣነጺሩ ገሊጹሎም እዩ። “ብሓቂ ብሓቂ እብለኩም ኣሎኹ፤ እቲ ንቐለይ ዚሰምዑ፡ በቲ ዝለኣኸኒውን ዚኣምን ናይ ዘለዓለም ሕይወት ኣላቶ፤ ንሱ ካብ ሞት ናብ ሕይወት ይሳገር እምበር ናብ ፍርዲ ኣይከበጸሕን እዩ። እቶም ምውታት ድምፂ ወዲ ኣምላኽ ዚሰምዑላ ሰዓት ትመጽእ ኣላ፡ ንሳ ከኣ ሕጂ እያ፡ እቶም ዚሰምዑዎ ዘበሉ ድማ ብሕይወት ከምዚነብሩ ብሓቂ ብሓቂ እብለኩም ኣሎኹ” (ዮሐ 5:24-25)።

እው፡ “ፋሲካ ብሃል ማዕዶት እስመ ዓደወ እግዚእን እምት ውስተ ሕይወት!” ጎይታና ካብ ሞት ናብ ሕይወት ስለዝተሳገረ፡ ፋሲካ ማለት ምስጋር ማለት እዩ። እምበኣር፡ እምነት ንዘለዎ፡ ፋሲካ ማለት ካብ ጸልማት ናብ ብርሃን፡ ካብ ባርነት ኃጢአት ናብ ሓርነት ደቂ እግዚአብሔር፡ ካብ ሞት ናብ ሕይወት ምስጋር ማለት እዩ። እምነት ንዘይብሉ ግን ተራ ናይ ደስደስን ናይ ብልፅን መስተን በዓል ኮይኑ ይሓልፍ። መድኃኒና ጎይታና ኢየሱስ ክርስቶስ፡ ምስ ማርታ ክዋሳእ ከሎ፡ “ትንሣኤን ሕይወትን ኣነ እዩ፡ እቲ ብኣይ ዝኣምንሲ እንተ ሞተ እኳ ብሕይወት ኪነበር እዩ፤ እቲ ብኣይ ዚኣምን ሕያው ዘበለ ኩሉ ንዘለዓለም ኣይከመውትን እዩ። እዚዶ ትኣምኒ ኢኺ?” ቢሉ ምስ ሓተታ፡ “እወ ጎይታይ፡ ንሰኻ እቲ ናብ ዓለም ዝመጽእ ክርስቶስ ወዲ ኣምላኽ ከምዝኸንካ እኣምን እዩ” (ዮሐ11:25-27) በለቶ። ሎሚውን ነዚ እምነትዚ ናትና ክንገብር የድሊ። ስለዝረኣና እንተኣመንና ትሩፋት የብሉን። እግዚአብሔር ዘይጋገን ዘየጋገን፡ ዘይታለልን ዘየታልልን፡ ሓቂ ብርእሳ ስለዝኾነ፡ በቲ ሓደ ወዳ፡ ብመድኃኒና ጎይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ገቢሩ ስለዝገለጸልና፡ ኢና እንኣምኖ እምበር፡ ተመራሚርና ስለዝተረዳእና፡ ተንኪፍና ስለዝረጋገጸና፡ ወይ ከኣ ብሳይንሳዊ ፊተነ ጭቡጥ ውሕስነት ስለዝረኸብና ኣይኮነን። ቅዱስ ቶማስ ሓዋርያ ነቲ ብጻቱ ብዛዕባ ትንሣኤ ጎይታ ዝሃብዎ ብሥራት ከይቐበል ተጠራጠሩ፡ ግድን ጭቡጥ መረድኢ የድልየኒ፡ ብዓይነይ ከይረኣኹ በእዳወይ ከይዳህሰስኩ ኣይኣምንን እዩ። በሎም እሞ፡ ኣብ መጨረስታኡ ኢየሱስ እንደገና ምስተራእዮም ንቅዱስ ቶማስ፡ “ኣማኒ እምበር ዘይኣማኒ ኣይትኹን... ስለዝረኣኻኒ ኢኻ ዝኣመንካ፡ እቶም ከይረኣዩ ዚኣምኑ ግን ብፁዓን እዮም በሎ” (ዮሐ 20:27-29)። ቶማስ ከኣ “ጎይታይን ኣምላኽይን! ቢሉ ንክርስቶስ ሰገደሉ። “እምነት ነቲ ብተስፋ እንጸብዮ ነገር ከም እንረኽቦ ዘረጋገጸ፡ ነቲ ዘይርኣ ነገር ከኣ ከም ዘሎ ዘረድኡ እዩ” (ዕብ 11:1)። ኣብ እግዚአብሔር ምእማን ማለት ኩሉ ተስፋኻን፡ ትምኒትካን፡ ኣብኡ ምንባር ማለት እዩ።

“እምነት ካብ ምስግዕ እያ፤ እቲ ዝሰማዕ እውን ቃል ክርስቶስ እዩ” (ሮማ 10:17)። ስለዚ፡ ቃል ክርስቶስ ምስግዕ፡ ብእግዚአብሔር ኣቦ ምእማን፡ መሪሕነት መንፈስ ቅዱስ ምቕባል፤ ኣብዚ ምድርዚ ትርጉም ዘለዎ ፍርዳም ናይ እምነት

ሕይወት ክንነብር፤ አብ መጨረሻ ከአ ናብ ሕይወት ዘለዓለም ክንብጽሕ ይሕግዘና። ንሕና ኣብ ትንሣኤ ክርስቶስ ኣሚንና ኣንነብር መስከርቲ ትንሣኤኡን፡ ደቂ ተስፋን ኢና። “እታ ተስፋ ካብ እምነት እያ (ሮማ 4:16) እትመጽእ። ብእምነት ኣቦና ዝኾነ ኣብርሃምውን “ኣብቲ ተስፋ ዘይብሉ ተስፋ ብምግባር ኣቦ ብዙኃት ከምዝኸውን ኣመፅ” (ሮማ 4:18)። “እምነቱ ንጽድቁ ተቐጽሪሉ” ዝብል ንኣብርሃም ጥራይ ኣይተጸሕፈን። ንኣናውን እዩ። ንኣና ብቲ ንኢየሱስ ጎይታና ካብ ምውታት ዘተንሥኡ ንእንኣምን ከኣ ጽድቁ ኪቐጽረልና እዩ። ንሱ ምእንቲ ኃጢአትና በጃ ዝኾነ፡ ንኣና ንኪጽድቕውን ካብ ሞት ዝተንሥኡ እዩ” (ሮማ 4: 23-25)። እምነት፡ ብቲ ሓደ ወገን ነጻ ህያብ/ጸጋ ኣምላኽ ክትከውን ከላ፡ ብቲ ካልእ ከኣ ጸማ ጸዕርና እውን እያ። ከም ህያብ መዓልቲ መዓልቲ እምነትና ንእሽቶን ድኽምትን ስለዝኾነት ንጎይታ “እምነት ወስኸና” (ሉቃ 17:5) እናበልና ክንልምና ይግባእ። እዚ ልመና እዚ ንበይንና ኣይኮንና እንቅርቦ። ከምቲ መድኃኒና ጎይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ንስምዖን ጴጥሮስ፡ “ስምዖን ስምዖን! እንሆ ሰይጣን ከም ሰርናይ ኪሓሕዮሎም ለመነ። ኣነ ግና እምነትካ ከይተጥፍኡ ምእንታኻ ጸልዮ ኣሎኹ። ንስኻ ድማ ተመሊስካ ነገሞትካ ኣጸናንፃዮም (ሉቃ 22:31-32) ዝበሎ፡ ኣብ ቅድሚ እግዚአብሔር ደው ኢሉ ዝጸሊ ዓብይ ጠበቓ ኣሎና። እምነት ቅድሚ ኩሉ ህያብ ኣምላኽ እያ ክንብል ከሎና እምበኣር እቲ ቀዳማይ ናይ ድኅነት ስጉምቲ ብኣኡ እዩ ዝጅምር፡ እግዚአብሔር እዩ ብዘይውዳእ ፍቕሩን ሕያውነቱን መንነቱ ዝገልጸልና። ንሱ እዩ መንገዲ ድኅነት ዘርእየና፡ ንሱ እዩ ሓቅን ፍትሕን ዝምህረና።

እምነት ፍረ ጸዕርና እውን እያ። “ግብረ እምነት ዚፍጸም ብጸጋን፡ ብቲ ናይ መንፈስ ቅዱስ ውሽጣዊ ሓገዝን ጥራሕ እዩ፤ ግና ኸኣ እምነት ውፁእ ሰብኣዊ ተግባር ምጻኑ ኣንኢስካ ዚረኣ ሓቂ ኣይኮነን። ኣብ እግዚአብሔር እምነትካ ምውዳቕ፡ ነቲ ንሱ ዝገለጸ ሓቅታት ሕንገፋይ ኢልካ ምቕባል” (መዝሃይማ ቍ.154) ኣዝዩ ኣገዳሲ እዩ። እዚ ማለት ከኣ ብወገንና፡ ኩሉ ጊዜ ክንከናኸናን ክንኩሰኩሳን የድሊ። ኣምላኽ እንተሓገዝናዮ እዩ ዝሕግዘና፡ ወትሩ ናትና ድልየትን ምትሕብባርን ይጸበ እዩ። “ኣብ መደብ እምነት ሰብኣዊ ኣእምሮን ድላይን ምስ መለኮታዊ ጸጋ ይተሓባበሩ፤ ‘ግብረ እምነት ኪበሃል ከሎ፡ ብድላይ ተማሪኹ፡ ብጸጋ ኣምላኽ ተደሪኹ ንመለኮታዊ ሓቂ ናይ ዝቕበል ኣእምሮ ሰራሕ እዩ” (መዝሃይማ. ቍ.155)። መድኃኒና ጎይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ካብ ምውታት ተንሣኤ ምስ ተራእዮም ገለገለ ኣይኣመኑን “ብዘይምእማናምን ትሪ ልቦምን ዘለፎም” (ማር 16:14)። ብኢየሱስ ክርስቶስን፡ ብቲ ንሱ ዝመሃሮን ዝገበሮን፡ ከምኡውን ንድኅነትና ኢሉ ንኣኡ ብዘለኣኹ እግዚአብሔር ኣቦን፡ ምእማን ንድኅነት ኣድላይ እዩ (መዝሃይማ ቍ.161ረኣ)። “እቲ ዝኣመነን ዝተጠምቀን ኪድኅን እዩ፡ እቲ ዘይኣመነ ግና ኪኹነን እዩ” (ማር 16:16)። ዕለት ዕለት ንቃለ እግዚአብሔር ምስማዕ፡ ኣብ ግላውን ማኅበራውን ጸሎትን መስዋዕተ ቅዳሴን ምስታፍ፡ ምሥጢረ ንሱኣን ምሥጢረ ቍርባንን ኣዘውቲርካ ምቕባል፡ እኳ ደኣ ንርእስና ኣሚና ንእምነት ኣኅዋትና ከነበርትዕ ኢየሱስ ኃላፍነት ኣልቢሱና እዩ። እንተኾነ ቅዱስ ያዕቆብ ከምዝብሎ፡ “ሥጋ ብዘይመንፈስ ምውቲ ከምዝኾነት፤ እምነትውን ብዘይ ግብረ ምውቲ እያ (ያዕ 2:26)። ስለዚ እምነትና ኣብ ጸሎትን ምሥጢራትን ከይተደረተት ኣብ ግብረ ሠናይ ክትዋፈር፡ ኣብ ናይ ምሕረት ስራሓት እውን ወትሩ ክትተግህ ኣለዎ። ብርግጽ፡ ክርስቶስ ብትንሣኤኡ፡ ንሞትን ንሰይጣንን፡ ንኩሉ ክፍኣትን፡ ኣሸኒፋዎም እዩ። በዚ ኢና ከኣ “ክርስቶስ ተንሥኡ እመታን፡ በዓብይ ኃይል ወስልጣን፡ ኣሰር ለሰይጣን፡ ኣግኣዞ ለኣዳም፡ ሰላም፡ እምይእዜሰ ይኩን ፍስሓ ወሰላም” እናበልና ናይ ዓወት ጭርሖና እንደግም። እንተኾነ ንሕና ገና ምሉእ ብምሉእ ኣይተዓወትናን፡ ቃልስና ቀጸሊ እዩ። ውሉደ ትንሣኤን ደቂ ተስፋን ስለዝኾንና “ብቲ ንኹሉ ሰብ፡ ምናዳ ንኣመንቲ ዜድኅን ሕያው ኣምላኽ ተስፋ ስለዝገበርና ከኣ ንጸዕርን ንጋደልን ኣሎና” (1ጢሞ4:10)። ዕለት ዕለት፡ ተስፋ ከይቆረጽና፡ “ጽቡቕ ናይ እምነት ገድሊ” (1ጢሞ 6:12) ክንጋደል ኣድላይ እዩ።

ክቡራትን ክቡራንን ውሉደ ትንሣኤ፡ እኖና ቅድስቲ ቤተክርስቲያን በዚ ዓመትዚ እምነትና ምእንቲ ክብርትዕ፡ ዝዘሓለ ምእንቲ ክበራብር፡ ካብ እምነቱ ዝረሓቐ ምእንቲ ክምለሱ፡ እምነት ዘይብሉ ወይ ዘጥፍኦ ከኣ ምእንቲ ክረኸቦ፡ ክንጽልን ንኣዲስ ስብከተውንጌል (New Evangelization) ክንዕጠቕን ትዕድመና ኣላ። እውነተይናታት መሰኻኸር ክርስቶስ ምእንቲ ክንከውን ሓዲስ ኣገባብ ኣሰማምዓ ቃለእግዚአብሔርን፡ ኣሰባብኻ ወንጌልን ተማሂርና፤ ንእምነትና ብሓሳብን ብቃልን ብግብርን ሓንትን ድልድልትን ከምእትኸውን ክንገብር ኣድላይ እዩ። በዚ ምኽንያት እያ ቤተክርስቲያን ካልኣይ ጉባኤ ቫቲካን ካብ ዝካየድ 50 ዓመት ስለዝገበረ፡ ንኣኡ ንምዝካርን፡ ነቲ ንሱ ዘሕለፎ ውሳኔታትን ትምህርትን እንደገና ንምዝኸኻርን፡ ኣፍደገ እምነት (The Door of Faith) ዝብል ኣዋጅ ብምውጻእ፡ ካብ ዚመጽእ ዘሎ ወርኒ ጥቅምቲ 2012፡ ክሳዕ ወርኒ ኅዳር 2013 ዓመት እምነት (Year of the Faith) ይኹነልኩም ትብለና ዘላ። ኣብ ሰባኻውን “ምስክርነት ንኣምልኾ፡ ኣምልኾ ንምስክርነት “ ዝብል ጭርሖ ዝሕመረቱ ካልኣይ ሰባኻዊ ሰናይስ ምክያዱን፡ ኣብ ሃገርና ራብዓይቲ ሰባኻ ብምውሳኻን እውን ንእምነትና ዘበራብር፡ ንቤተክርስቲያንና ዝሓንጽ፡ ናይ ጸጋን በረኽትን ዕድል ከምዝኾነ ኣይንጠራጠርን። እዚ እነብሎ ዘሎና በዓለ ትንሣኤ እምበኣር በዓል ፍስሓን ምሕዳስ እምነትን ይኹነልና። እቲ ብሞቱን ትንሣኤኡን ዝተበጀወና ክርስቶስ ነባሪ ሰላምን፡ ፍቕርን፡ ኅውነትን የምጽኣልና። ንኩልና ከኣ ቡሩክ በዓለ ትንሣኤ ይግበረልና። ኣሜን።

+ *ገብርኤል ገብርኤል*
አቡና መንግሥተአብ ተስፋማርያም
ጳጳስ ዘመንበረ ኣሥመራ

